

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/25/2017
Identifikačné číslo spisu: 3016200415
Dátum vydania rozhodnutia: 24.04.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Viliam Pohančenič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3016200415.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeniča a členiek senátu JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Viery Nevedelovej, v právnej veci navrhovateľa: L. Č., nar. XX.XX.XXXX, W. XXXX/XXX, U. Q., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 04.05.2016 v spojení so zmenovým rozhodnutím odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 22.08.2016, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/93/2016-53 zo dňa 24.11.2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/93/2016-53 zo dňa 24.11.2016 m e n í tak, že rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 04.05.2016 v spojení so zmenovým rozhodnutím odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 22.08.2016 z r u š u j e a vec jej v r a c i a na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 12Sd/93/2016-53 zo dňa 24.11.2016 potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 04.05.2016 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie odporkyne“) v spojení so zmenovým rozhodnutím odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 22.08.2016 (ďalej aj len „zmenové rozhodnutie odporkyne“) a odporkyni nepriznal náhradu trov konania. Napadnutým rozhodnutím odporkyne bol navrhovateľovi podľa § 263 ods. 1, § 112 ods. 2 a 6 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) a § 29 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení (ďalej aj len „zákon č. 100/1988 Zb.“) odňatý od 18.06.2016 invalidný dôchodok a od tohto dátumu mu bol priznaný invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v sume 92,90 eur s odôvodnením, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Považská Bystrica zo dňa 29.02.2016 je invalidný s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť od 29.02.2016 už len 45 %. Priznaním invalidného dôchodku mu súčasne od 18.06.2016 zanikol nárok na čiastočný invalidný dôchodok, ktorý sa považuje za invalidný dôchodok. Zmenovým rozhodnutím odporkyne bol podľa §

263 ods. 1, § 112 ods. 2 a 6 zákona č. 461/2003 Z. z. a § 29 zákona č. 100/1988 Zb. odňatý navrhovateľovi od 18.06.2016 invalidný dôchodok v sume 88,20 eur a odporkyňa súčasne rozhodla, že priznaním invalidného dôchodku podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. od 18.06.2016 v sume 93,60 eur mesačne navrhovateľovi podľa § 263a ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. zaniká od 18.06.2016 nárok na doteraz vyplácaný invalidný dôchodok, ktorý sa považuje za invalidný dôchodok, na ktorý mu vznikol nárok od 18.06.2016 podľa § 263 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. a podľa § 37 ods. 1 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb. v sume 88,90 eur mesačne.

V odôvodnení rozsudku krajský súd poukázal na to, že navrhovateľ bol vypočítaný ako účastník konania na pojednávaní dňa 24.11.2016, na ktorom vyjadril nesúhlas s určenou mierou poklesu 45 %. Po operácii srdca sa síce cítil chvíľu lepšie, ale teraz sa mu stav opäť zhoršil. Ďalej krajský súd citoval § 70 ods. 1 a 2, § 71 ods. 6 až 8, § 73 ods. 2, § 112 ods. 4 a 6, § 153 ods. 5, § 263 ods. 1, § 263a ods. 1, 2 a 5 zákona č. 461/2003 Z. z., § 29 ods. 3 a § 37 ods. 3 zákona č. 100/1988 Zb.. Posúdenie miery zhoršenia zdravotného stavu občana z hľadiska kritérií § 29 ods. 3 a § 37 ods. 3 zákona č. 100/1988 Zb. vyžaduje odborné medicínske znalosti z oblasti posudkovej činnosti. Posudkoví lekári posudzujú zdravotný stav občana na základe: a) lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a b) komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia. V súdnom konaní sa posudzovaním schopnosti navrhovateľa pracovať zaoberali príslušní posudkoví lekári, ktorí po podaní opravného prostriedku navrhovateľom posúdili, či má dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav a aký má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Jednoznačne dospeli k záveru, že je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, miera poklesu je 45 %. Zmenu miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určili dňom 29.02.2016. Krajský súd zhodnotil vyššie uvedené skutočnosti a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporkyne v spojení so zmenovým rozhodnutím odporkyne sú zákonné, nakoľko táto riadne zistila skutkový stav, správne vec po právnej stránke posúdila, keď skonštatovala, že navrhovateľ je naďalej invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. s mierou poklesu 45 %. Krajský súd pri rozhodovaní vychádzal z posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Považská Bystrica zo dňa 06.07.2016 a z posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia, vysunuté pracovisko v Trenčíne zo dňa 26.07.2016, pretože títo posudkoví lekári dostatočne a presvedčivo odôvodnili, prečo navrhovateľ už nie je invalidný podľa § 29 ods. 3 písm. a/ zákona č. 100/1988 Zb., ale je čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 písm. b/ zákona č. 100/1988 Zb. a zároveň prečo je od 29.02.2016 invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. s mierou poklesu 45 %. Pre úplnosť považoval krajský súd za potrebné poukázať na skutočnosť, že k 18.06.2016 suma čiastočného invalidného dôchodku, na ktorý vznikol navrhovateľovi nárok podľa zákona účinného do 31.12.2003 (§ 37 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb.), je 88,90 eur mesačne a suma invalidného dôchodku, na ktorý mu vznikol nárok podľa zákona účinného od 01.01.2004 (§ 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z.), je 93,60 eur mesačne. Navrhovateľovi patrí invalidný dôchodok v najvyššej sume a nárok na dôchodky v nižších sumách zaniká. Záverom krajský súd dodal, že navrhovateľ predloženými lekáorskými listinnými dôkazmi nepreukázal, že jeho zdravotný stav odôvodňuje vyššiu mieru poklesu alebo zmenu dátumu vzniku invalidity.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, nakoľko sa cíti poškodený týmto rozsudkom. Žiadal o prešetrenie výšky invalidného dôchodku. Uviedol, že je invalidný dôchodca a do 04.02.2011 poberal dôchodok v sume 147,07 eur a tento dôchodok by mal poberať aj naďalej. Namiesto toho mu bol nanovo vypočítaný invalidný dôchodok tak, ako keby do tej doby nebol invalidný a nepoberal žiadny dôchodok. Všetky valorizácie mu zanikli a vznikol mu nárok na dôchodok v sume 92,90 eur. Po druhej operácii srdca sa cíti horšie, berie viac liekov a ešte pocítil zmenu výšky dôchodku. Keď mu uznali invalidný dôchodok s určenou mierou poklesu 75 %, pridali mu 31,43 eur, tak očakával, že sumu, ktorú mu pridali, mu aj odoberú, keď mu znížili mieru poklesu na 45 %, čo sa nestalo. Zo sumy 207,60 eur mu nechali iba 92,90 eur. Navrhovateľ chcel len to, čo mu patrilo, teda

chcel poberať rovnakú sumu, ako keď bol 45 % invalid v roku 2010, t. j. sumu 147,07 eur mesačne. Postupne u neho došlo k dekompenzácii ochorenia, ktorú bolo treba riešiť. Za celý život, čo sa mu zhoršoval zdravotný stav, mu odporkyňa dobre neprehodnocovala jeho zdravotný stav cez posudkového lekára. Všetci mali zavreté oči a napriek tomu, že sa jeho zdravotný stav zhoršoval, percentá sa nemenili. Až keď bol na pokraji života, pani profesorka v Bratislave povedala, že ho treba operovať. Tvrdenia navrhovateľa o zhoršovaní jeho zdravotného stavu nebral nikto na vedomie. Po druhej operácii srdca sa opýtal chirurga, ako sa dá zistiť, že chlopňa, ktorú mu dali, už neplní svoju úlohu, ktorý mu odpovedal, že sa nepoškodí zo dňa na deň. Doktori tušili, že nie je v poriadku, ale percentá mu nezvýšili, až tesne pred operáciou v roku 2011 mu určili 75 % mieru poklesu. Záverom vyjadril sklamanie z fungovania systému v tomto štáte a tvrdenie odporkyne, že jeho odvolanie je motivované zlou finančnou situáciou u mladej rodiny, označil za zarážajúce.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozsudok krajského súdu z dôvodu jeho vecnej správnosti. Dôvody, ktoré uviedol navrhovateľ v odvolaní, nepovažovala za opodstatnené. Na posúdenie dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť fyzickej osoby vykonávať zárobkovú činnosť sa vyžadujú odborné lekárske znalosti. Vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie zverené posudkovým lekárom, a to tak na účely správneho, ako aj súdneho konania. Navrhovateľ v odvolacom konaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia zadovážených v tomto konaní. Pokiaľ navrhovateľ žiadal v odvolaní o ďalšie vyšetrenia, odporkyňa poukázala na povinnosť preukázať skutočnosti rozhodujúce na nárok na invalidný dôchodok v rámci dokazovania, kedy je účastník konania povinný navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Pochybnosti navrhovateľa o nesprávnom posúdení jeho zdravotného stavu sú nedôvodné a vyvolané jeho subjektívnym presvedčením, čo nezakladá dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v správnom konaní. Skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľa boli ozrejmené príslušnými posudkovými lekármi sociálneho poistenia, sú úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by jeho zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, preto mu nárok na invalidný dôchodok nevznikol.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“).

Podľa § 492 ods. 1 SSP, konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa je potrebné vyhovieť.

Podstatnou otázkou vo veci bolo posúdenie, či odporkyňa a krajský súd správne vyhodnotili lekárske posudky posudkových lekárov týkajúce sa zdravotného stavu navrhovateľa a či u neho došlo k zlepšeniu zdravotného stavu odôvodňujúceho zníženie miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., poistenec je invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4 (§ 70 ods. 2 a 5

zákona č. 461/2003 Z. z.).

Podľa § 263 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., invalidný dôchodok a čiastočný invalidný dôchodok, ktoré boli priznané podľa predpisov účinných pred 01.01.2004, sa považujú po 31.12.2003 za invalidný dôchodok podľa tohto zákona v sume, v akej patrili k 31.12.2003 a vyplácajú sa aj po tomto dni za podmienok ustanovených predpismi účinnými do 31.12.2003, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 263b ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., poistencovi, ktorému bol priznaný invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa predpisov účinných do 31.12.2003, tento dôchodok sa mu vypláca k 01.10.2006 a v období od 01.01.2004 do 30.09.2006 nebolo mu preskúmané trvanie invalidity podľa § 263 ods. 2 účinného do 18.07.2006, Sociálna poisťovňa po 30.09.2006 preskúmava trvanie invalidity alebo čiastočnej invalidity podľa predpisov účinných do 31.12.2003 a rozhoduje o nároku na invalidný dôchodok a čiastočný invalidný dôchodok podľa predpisov účinných do 31.12.2003. To platí aj vtedy, ak dôjde k zmene invalidity poistenca na čiastočnú invaliditu alebo k zmene čiastočnej invalidity poistenca na invaliditu. Sociálna poisťovňa rozhodne podľa druhej vety bez žiadosti.

Podľa § 37 ods. 3 zákona č. 100/1988 Zb., občan je čiastočne invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav:

- a) jeho telesné alebo duševné schopnosti dosahujú polovicu schopností na výkon sústavného zamestnania u zdravých občanov, alebo
- b) je schopný vykonávať doterajšie alebo iné sústavné zamestnanie len za osobitne uľahčených pracovných podmienok, ktoré ustanoví Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky všeobecne záväzným právnym predpisom, alebo
- c) má značne sťažené všeobecné životné podmienky; zdravotné postihnutia značne sťažujúce všeobecné životné podmienky ustanoví Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky všeobecne záväzným právnym predpisom.

Podľa § 37 ods. 5 zákona č. 100/1988 Zb., čiastočný invalidný dôchodok je polovica invalidného dôchodku.

Zásadnou okolnosťou pre vydanie napadnutého rozhodnutia odporkyne v spojení so zmenovým rozhodnutím odporkyne je zmena rozhodujúcich skutočností, t. j. zmena zdravotného stavu navrhovateľa v porovnaní s rokom 2014 spočívajúca v jeho zlepšení. Z posudkovej dokumentácie vyplýva, že navrhovateľ bol uznaný za invalidného od 04.02.2011 a od 29.01.2014 mu bola určená 75 % miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť pre rozhodujúce zdravotné postihnutie - „Stavy po srdcových operáciách (operácie chlopni) - neschopnosť zátáže“, pričom tu došlo podľa posudkových lekárov k zlepšeniu zdravotného stavu navrhovateľa.

Z dávkového a posudkového spisu vyplýva, že zdravotný stav navrhovateľa bol na základe kontrolnej lekárskej prehliadky nariadenej na 29.02.2016 posúdený posudkovou lekárkou sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Považská Bystrica, ktorá v posudku zo dňa 29.02.2016 konštatovala, že „... Aktuálne je možné klasifikovať námahovú karidúálnu insuficienciu NYHA II vzhľadom na EFLK 55 % a výsledok ergonómického vyšetrenia ... zodpovedá ľahkej primeranej práci. Vzhľadom k operačnému výkonu na srdci nastalo zlepšenie zdravotného stavu. Od 29.02.2016 posúdením zdravotného stavu pri KLP posudkový lekár konštatuje zmenu, pracovný potenciál už nie je poklesnutý na úroveň plnej invalidity, ale je poklesnutý na úroveň čiastočnej invalidity...“. K rovnakému záveru dospela posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Považská Bystrica v ďalšom lekárskom posudku zo dňa 06.07.2016, ako aj posudkový lekár ústredia, vysunuté pracovisko v Trenčíne v posudku zo dňa 26.07.2016, ktorý dospel k záveru, že „... Operácia bola úspešná, opakované funkčné vyšetrenia srdca - ECHO KG a ergometria dokazujú dobrú výkonnosť, pracovná kapacita ... úplne v norme... Týmto dokumentujeme zlepšenie zdravotného stavu...“.

Pri odňatí invalidity, resp. pri znížení miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je

podstatný zdravotný stav v čase predchádzajúcim posudzovaniu, teda či došlo k jeho zlepšeniu, resp. či trvá pôvodne zistený zdravotný stav a v jeho dôsledku určená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Nie je podstatné, aký je subjektívny pocit navrhovateľa ani či narušenie zdravotného stavu môže v budúcnosti viesť k ďalšiemu zhoršovaniu. Na tom základe dospel odvolací súd k záveru, že zdravotný stav navrhovateľa zatiaľ nepodmieňuje viac ako 45 % mieru poklesu. Podľa názoru odvolacieho súdu sa posudkoví lekári vo vyššie uvedených posudkoch dostatočne zaoberali zdravotným stavom navrhovateľa, ich posudky považuje za úplné, objektívne a presvedčivo odôvodňujúce zlepšenie zdravotného stavu v súlade s § 71 a prílohou č. 4 zákona č. 461/2003 Z. z., bez vnútorných rozporov a bez rozporov s objektívnymi nálezmi odborných lekárskejších vyšetrení. Odporkyňa teda dospela k správneému záveru, že u navrhovateľa došlo k zlepšeniu (zмене) zdravotného stavu v porovnaní s rokom 2014, kedy mu bola určená 75 % miera poklesu.

Navrhovateľ zlepšenie svojho rozhodujúceho zdravotného postihnutia, na základe ktorého bol uznaný invalidným, nespochybnil žiadnym relevantným konkrétnym argumentom. Posudkoví lekári sociálneho poistenia sa zaoberali predloženými lekárskejšími správami odborných lekárov so záverom, že tieto ochorenia v čase posudzovania nezdôvodňujú zvýšenie percentuálnej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Napadnuté rozhodnutie odporkyne v spojení so zmenovým rozhodnutím odporkyne považoval odvolací súd s poukazom na § 209 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. za dostatočne odôvodnené pokiaľ ide o určenie miery poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť. V zmysle tohto ustanovenia organizačná zložka Sociálnej poisťovne v odôvodnení rozhodnutia uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bola vedená pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodovala. V zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozsudok sp. zn. 4So/172/2007 zo dňa 25.09.2008) „... z citovaného ustanovenia § 209 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. vyplýva, že nepostačuje len odkázať na príslušné ustanovenie zákona, podľa ktorého odporkyňa rozhodla, ale aj na dôvody, pre ktoré bola žiadosť navrhovateľky zamietnutá, a to aspoň odkazom na konkrétny posudok, v ktorom sa uvedené zistenia a závery uvádzajú“.

Preskúmané rozhodnutia spĺňajú uvedené požiadavky, nakoľko odporkyňa v odôvodnení zmenového rozhodnutia uviedla, že navrhovateľ je podľa posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočky Považská Bystrica zo dňa 29.02.2016 uznaný za invalidného z dôvodu, že má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 45 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Zmenové rozhodnutie obsahuje priamo odkaz na uvedený posudok tvoriaci prílohu ako neoddeliteľnú súčasť odôvodnenia tohto rozhodnutia, a teda spĺňa požiadavky ustanovené v § 209 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z.. V predmetnom posudku sú uvedené všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli podkladom na vyslovenie posudkového záveru o invalidite navrhovateľa a 45 % miere poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Napriek správnosti určenia miery poklesu a posúdenia zdravotného stavu navrhovateľa pristúpil odvolací súd k zmene napadnutého rozsudku krajského súdu tak, že preskúmané rozhodnutia odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Dôvodom bola skutočnosť, že odporkyňa zmenovým rozhodnutím odňala navrhovateľovi od 18.06.2016 invalidný dôchodok používajúc nesprávne ustanovenie § 263 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. a § 29 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb.. V predmetnej veci mala odporkyňa aplikovať § 263b ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. a § 37 ods. 5 zákona č. 100/1988 Zb..

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9So/89/2012 zo dňa 26.06.2013, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že „čiastočný invalidný dôchodok sa podľa § 263 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. od 01.01.2004 iba považuje za invalidný dôchodok podľa zákona č. 461/2003 Z. z., naďalej však ide o čiastočný invalidný dôchodok“.

Z citovaného právneho názoru najvyššieho súdu vyplýva, že čiastočný invalidný dôchodok navrhovateľa sa iba považuje s poukazom na § 263 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. od uvedeného dátumu za

invalidný dôchodok, ale naďalej ide o čiastočný invalidný dôchodok. Invalidita v sebe zahŕňa aj čiastočnú invaliditu, a preto nemožno tvrdiť, že čiastočná invalidita navrhovateľa vznikla až v roku 2016. Navrhovateľ bol totiž uznaný za čiastočne invalidného už od 16.05.1996.

Vzhľadom na to, že navrhovateľ poberal invalidný dôchodok od 04.02.2011 do 17.06.2016, potom nie je v zmysle zákona č. 100/1988 Zb. dôvodný nový výpočet čiastočného invalidného dôchodku tak, ako keby navrhovateľ doteraz nepoberal žiadnu dávku. V takomto prípade je potrebné postupovať podľa § 263b ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., v zmysle ktorého je potrebné rozhodnúť o nároku na čiastočný invalidný dôchodok podľa predpisov účinných do 31.12.2003, teda je potrebné postupovať podľa § 37 ods. 5 zákona č. 100/1988 Zb..

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 vety prvej OSP zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie odporkyne v spojení so zmenovým rozhodnutím odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie podľa § 250q ods. 2 OSP. Úlohou odporkyne v ďalšom konaní bude opätovne vo veci rozhodnúť v súlade s vyššie uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým je pri novom rozhodovaní vo veci viazaná (§ 250ja ods. 4 OSP).

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnému navrhovateľovi ich náhradu nepriznal, keďže si žiadne trovy neuplatnil a odporkyni ich náhrada zo zákona nepatrí.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.